

РЕШЕНИЕ

№ 34852

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10715** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Принтекс 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, представявано от управителя П. Д., чрез адвокат Б. З., против Национална агенция за приходите – [населено място], [улица].

Ищецът претендира обезщетение в размер на 4980 лв. за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение по договор № ПП-ПРН-176/22.01.2024 г. за изготвяне и подаване на възражение срещу ревизионен доклад (РД) № Р-16006223007544-092-001/20.06.2024г. , лихва за забава в размер на 179,12 лв. за периода от 29.07.2024 г. (датата на ревизионния акт) до 31.10.2024г. (датата на подаване на исковата молба) и законната лихва върху главницата от 31.10.2024 . до окончателното изплащане; както и присъждане на разноските по делото.

Исковата молба се основава на следните обстоятелства, изложени в нея: Органи по приходите при ТД на НАП П. са започнали ревизионно производство на „Принтекс 21“ ЕООД със заповед за възлагане на ревизия № Р-16006223007544-020-001/14.12.2023 г., с предмет установяване на задължения по ЗДДС за периода 16.03.2021 г. – 31.07.2023 г.). Във връзка с ревизионното производство ищецът „Принтекс 21“ ЕООД на 22.01.2024г. сключил договор за правна помощ и съдействие с адвокатско дружество „Б. З. и партньори“ № ПП-ПРН-176/2024г., с предмет 1. Изготвяне и подаване на възражение по чл117, ал.5 от ДОПК против ревизионен доклад (РД), издаден в производството по възложената му ревизия и 2.Изготвяне и подаване на жалба по чл.152, ал.1 от ДОПК против ревизионен акт (РА), издаден в производството. За изготвяне на

възражение срещу РД е договорено минималното възнаграждение съгласно чл.8, ал.4 във вр. с чл.8, ал.1, във вр. с чл.7, ал.2 от Наредба №1/2004г. и с оглед размера на предложените за установяване с РД публични задължения, без включен ДДС, като авансово от възнаграждение за тази услуга е 1000 лв., както и дължимия върху тях ДДС, а остатъка в 7 дневен срок от връчване на РД. В хода на производството е съставен ревизионен доклад № Р-16006223007544-092-001/20.06.2024г., съдържащ констатации за допълнително установени задължения на дружеството над декларираните от него в размер на 43 892, 37 лв. Договорът е допълнен с допълнително споразумение № 1/01.07.2024г., предвид определеното с издадения РД (според споразумението 43 772,09 лв.), като предвид авансовото плащане 1000 лв. без ДДС е уговорено за изготвяне и подаване на възражение срещу РД, клиентът доплати още 3150 лв. и ДДС върху тази сума или общо 4150 лв. без ДДС съобразно Наредбата. На 10.07.2024г. от адвокат М. Д. Н.-А., като представител на „Принтекс 21“ ЕООД е подадено възражение вх.№ 70-00-5539 до ТД на НАП-гр.П. против РД № Р-16002623007544-092-001/20.06.2024г. Плащанията са удостоверени с фактури № 746/23.01.2024 г. (1200 лв. с ДДС) и № 764/03.07.2024 г. (3780 с ДДС), както и с платежни нареждания. Ревизионното производство е приключило с ревизионен акт № Р-16002623007544-091-001/29.07.2024 г., който е обявен за нищожен с решение № 421/10.10.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – П..

Към исковата молба са приложени съответните документи по ревизията и административното обжалване – РД, възражението срещу РД, жалбата срещу РА, решението на директора на Дирекция ОДОП-П. за обявяване на нищожност на РА, договорите за правна защита и съдействие, пълномощните, фактурите и документи за плащане на възнагражденията.

Ищецът счита, че извършените разходи за адвокатско възнаграждение представляват пряка и непосредствена имуществена вреда, настъпила вследствие на издаването на нищожния ревизионен акт.

Ответникът Национална агенция за приходите в писмен отговор и в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва иска по допустимост и по същество. Възразява за местна неподсъдност, твърди частична недопустимост поради възможност за ползване на данъчен кредит по ДДС, както и липса на причинна връзка, тъй като адвокатското възнаграждение било доброволен разход; прави евентуално възражение за прекомерност.

Представителят на СГП изразява становище за отхвърляне на исковата молба, тъй като не са доказани конкретни вреди, нито причинно-следствена връзка с отменен акт.

По делото се установява следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установяват обстоятелствата, наведени в исковата молба – проведеното по отношение на „Принтекс 21“ ЕООД ревизионно производство, в което е издаден РД № Р-16006223007544-092-001/20.06.2024г., съдържащ констатации за допълнително установени задължения в размер на 43 892, 37 лв., ангажирането на адвокатски услуги от АД „Борислав Захариев и партньори“ съгласно приложените договори, включващи подаване на възражение срещу РД по реда на чл.117 от ДОПК, подаването на такова възражение и заплащането на адвокатските услуги за това от ищцовото дружество в размер общо на 4980 лв. с ДДС, както и обявяването за нищожен на издадения впоследствие на РД, срещу който е подадено възражението, РА № Р-16006223007544-091-001/29.07.2024 г. с решение № 421/10.10.2024 г. на директора на ДОДОП – П..

Правни изводи:

По допустимостта – искът е процесуално допустим. Подаден е от лице с правен интерес срещу надлежен ответник. Административният съд – С.-град е местно компетентен, тъй като към момента на подаване на исковата молба чрез куриер, седалището на дружеството е било в

[населено място] и в случая се прилага чл.62, ал.2 във връзка с чл.125 от ГПК.

По основателността – искът е частично основателен.

Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ държавата отговаря за вреди от незаконни административни актове. В случая са налице всички елементи на фактическия състав: а) налице е отменен незаконосъобразен акт – ревизионният акт, издаден на ищеца е обявен за нищожен във фазата на административното обжалване; б) налице е претърпяна вреда – реално платено адвокатско възнаграждение за правна защита срещу РА; в) налице е пряка причинна връзка – съставянето на РД и въз основа на него издаване на РА са обусловили необходимостта от възражение и правна защита. В конкретния случай възражението срещу РД представлява неразделна част от процесуалната защита на ревизираното лице в рамките на едно административно производство, приключващо с издаването на РА. Ревизионният доклад е подготвителен документ, който няма самостоятелно правно значение на пораждащ задължения акт, но е неразривно свързан с РА, тъй като именно въз основа на неговите констатации органите по приходите формират правните си изводи и постановяват акта, който впоследствие е обявен за нищожен при административното му обжалване. Подаването на възражение по чл. 117, ал.5 от ДОПК е единствената възможност на ревизираното лице да представи своите аргументи и доказателства срещу установяваните му задължения преди постановяването на акта, поради което съставлява съществена част от правото на защита срещу този акт. Разходите за адвокатска защита, направени във връзка с упражняването на това право, са пряка и непосредствена последица от отменения ревизионен акт, тъй като без ревизионен доклад не би бил издаден и самият акт, а без възражение правото на защита би било непълно. Този извод съдът основава и на актуална съдебна практика, съгласно която платено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу ревизионен доклад подлежи на обезщетяване по реда на ЗОДОВ като пряка имуществена вреда – решение № 5226/25.04.2024г. по адм.дело № 2276/2024 г.

Доколкото нито ДОПК, нито АПК към момента предвиждат процесуален ред за присъждане на разноски в самото административно производство, както в съдебното, същевременно Наредба № 1/2004г. в чл.8, ал.4 предвижда как се определя размер на такива, то към момента процесуалния ред е този по ЗОДОВ и АПК, доколкото разходите са за правна защита срещу незаконосъобразна административна дейност.

По направените възражения на ответника съдът намира следното:

1.За недоказване на вредата. Видно от приложените платежни нареждания, ищцовото дружество е заплатило адвокатските възнаграждения, което означава, че е намалило имуществото си с техния размер. Дали ги е осчетоводило е въпрос относно спазване на счетоводното и данъчното законодателство, докато плащането е доказателство за изваждане на сумите от патримониума на лицето платец и е достатъчно за доказване на имуществена вреда като елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

2.Това, че РД не съставлява индивидуален административен акт и не може да се претендира обезщетение от издаването му като довод не се възприема от установената от ВАС на РБ практика, по горе съдът се позовава на такава, а и в случая защитата в ревизионното производство, приключило с обявления за нищожен РА, включва и подаване на възражение срещу мотивиращия го РД, съгласно представения договор, поради което вредата е от крайния, обявен за нищожен акт, през защита и срещу съставения преди него РД. По отношение на доброволното заплащане и незадължителността на адвокатската защита, действително ползването на адвокатска помощ в административното производство е доброволен избор на страната и няма законово задължение за такова представителство. Въпреки това съдът отчита, че в конкретния случай производството е било с висока фактическа и правна сложност, включвало е множество

документи и изисквало специализирани познания в областта на данъчното право, поради което наемането на адвокат се явява разумна и обичайна мярка за защита на правата на ревизираното лице, която е постигнала правен резултат още на административната фаза на защита. В този смисъл като част от правото на защита изборът е в пряка връзка с административната дейност, обявена за незаконосъобразна с нищожността на РА.

3. Относно включеният ДДС: По отношение на възражението на ответника за недопустимост в частта на включване на ДДС, платен за адвокатската услуга, следва да се има предвид, че в случая сумата, която се претендира, че е платена на адвокатското дружество по договора е с начислен ДДС и се счита за неразделна част от дължимото от клиента по аргумент от §2а от ДР от Наредба №1/2004 г., така че от значение е каква сума е платил ищецът като клиент, това е имуществената му вреда.

4. По отношение на възражението за прекомерност, съдът намира същото за частично основателно. От представените доказателства е видно, че за защитата в административното производство срещу РА са уговорени две възнаграждения, изчислявани два пъти върху един и същи материален интерес - установените при ревизията задължения. В случая с РД се предлага установяване на допълнителни задължения в размер на 43 892, 37 лв., а с РА са установени допълнително 44 427, 24 лв. Материалният интерес е засягането на имуществото на жалбоподателя със сумата само по единият акт – РА, а не веднъж с РД и втори път с РА, който всъщност установява задълженията и само този краен акт засяга правната сфера на ищеца. Това не е разграничено в договора за правна защита и предвид възражението за прекомерност на ответника, сумата на обезщетението за защита срещу РД следва да се намали до 1200 лв., като се вземе предвид и че се касае за възражение, а не за жалба, не се осъществява и процесуално представителство. Разпоредбата на чл.8, ал.4 от Наредба №1/2004г., на която се позовава ищецът като основание за определяне на размера на възнаграждението, определя възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие пред административен орган с препратка към съдебното производство, а в случая се касае само до изготвяне на възражение по междинен акт, не става дума за жалба или за процесуално представителство по вече издаден краен акт от ревизията, като пълната защита е постигната след подаването на жалба, за която е уговорен отделен хонорар върху същия материален интерес.

Обезщетението следва да се присъди със законната лихва, като сумата за периода от датата на издаване на обявения за нищожен акт 29.07.2024 г. до подаване на исквата молба на 31.10.2024г. е 43,16 лв. и законната лихва от 31.10.2024г. до окончателното изплащане на обезщетението.

По разностките:

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ на ищеца се присъждат направените по делото разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК с доказателства за плащане и съразмерно на уважената част от иска – 244 лв., а на ответника на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ и съобразно изхода на делото следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съразмерно на минималния размер, съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съответната редакция – 76 лв.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на „Принтекс 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1200 лв. (хиляда и двеста лева), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на възражение срещу ревизионен доклад № Р-16002623007544-092-001/20.06.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП - П., въз основа

на който е издаден ревизионен акт № Р-16002623007544-091-001/29.07.2024 г. на органи по приходите при ТД на НАП-П., обявен за нищожен с решение № 421/10.10.2024 г. на директора на ДОДОП – П., както и лихва за забава за периода 29.07.2024 г. – 31.10.2024 г. - 46,16 лв. (четирдесет и шест лева и шестнадесет стотинки), както и законната лихва върху сумата на обезщетението от подаване на исковата молба на 31.10.2024г. до окончателното заплащане на сумата и разноси по делото в размер на 244 лв. (двеста четирдесет и четири лева).

ОСЪЖДА „Принтекс 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 76 лв. (седемдесет и шест лева) юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: